

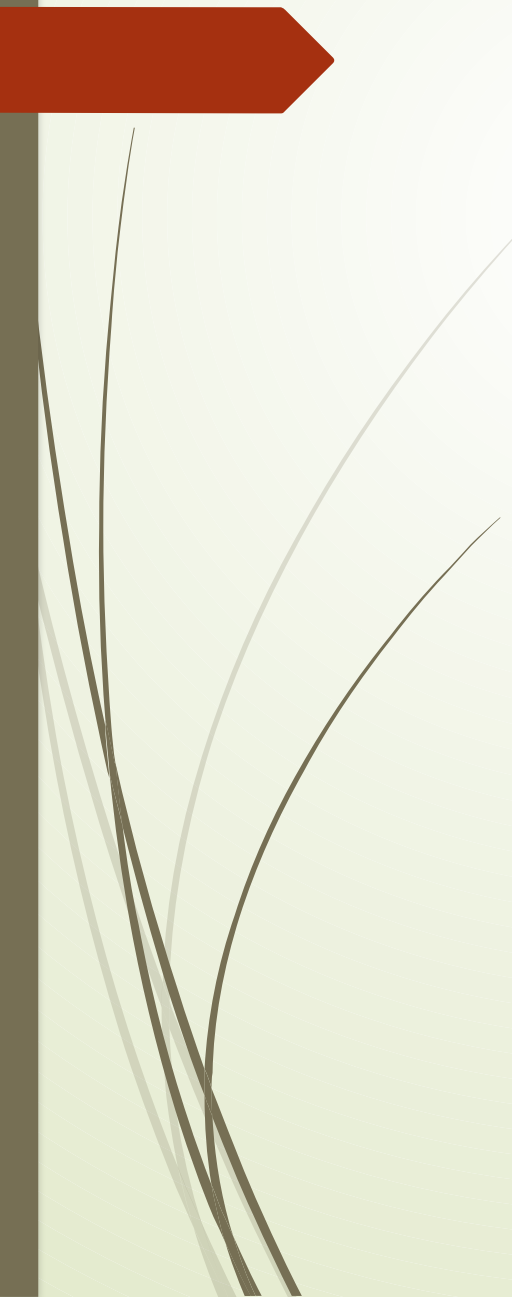
Unitatea de studiu nr. 6

PERFECTĂ

CONCURENȚA

□ Piața unui bun poate fi definită ca locul de întâlnire, la un moment dat, a dorințelor consumatorilor, exprimate prin cerere, și a dorințelor producătorilor, exprimate prin ofertă

Tipul de piață	Numărul de participanți		Accesul pe piață (Libertatea de intrare)	Natura produselor
	La cererea de pe piață	La oferta de pe piață		
Concurența perfectă	Foarte mulți	Foarte mulți	Nelimitată	Omogene (nediferențiate)
Concurența monopolistă	Mulți sau câțiva	Foarte mulți	Nelimitată	Diferențiate
Oligopolul	Foarte mulți	Puțini	Limitată pentru ofertanți	Nediferențiate sau Diferențiate
Oligopsonul	Puțini	Foarte mulți	Limitată pentru cumpărători	Nediferențiate sau Diferențiate
Monopolul	Foarte mulți	Unul singur	Restrânsă sau complet blocată pentru ofertanți	Unic
Monopsonul	Unul singur	Foarte mulți	Restrânsă sau complet blocată pentru cumpărători	Unic

4.1. Ipotezele modelului teoretic al concurenței perfecte

Modelul teoretic al concurenței perfecte este conceput pe baza existenței concomitente a cinci ipoteze:

- a) **Atomicitatea cererii și ofertei,**
- b) **Omogenitatea produsului.**
- c) **Intrarea/ieșirea liberă într-o/dintr-o ramură de activitate sau pe/de pe piață,**
- d) **Transparența perfectă a pieței,**
- e) **Perfecta mobilitate a factorilor de producție,**

În analiza modului de formare a prețurilor și de realizare a echilibrului se iau în considerare mai multe perioade:

perioada foarte scurtă, confundată de fapt cu un anumit moment al pieței, în care se formează **prețul de echilibru al pieței** ca rezultat al raportului dintre cererea și oferta existente în acel moment, ajungându-se astfel la **echilibrul pieței**.

perioada scurtă, în care se analizează mecanismul realizării **echilibrului firmei**;

perioada lungă, în care se studiază **echilibrul ramurii**.

4.2. Fixarea prețului de perioadă foarte scurtă și determinarea echilibrului de piață

Fig. 6.1. Fixarea prețului momentan și realizarea echilibrului pieței

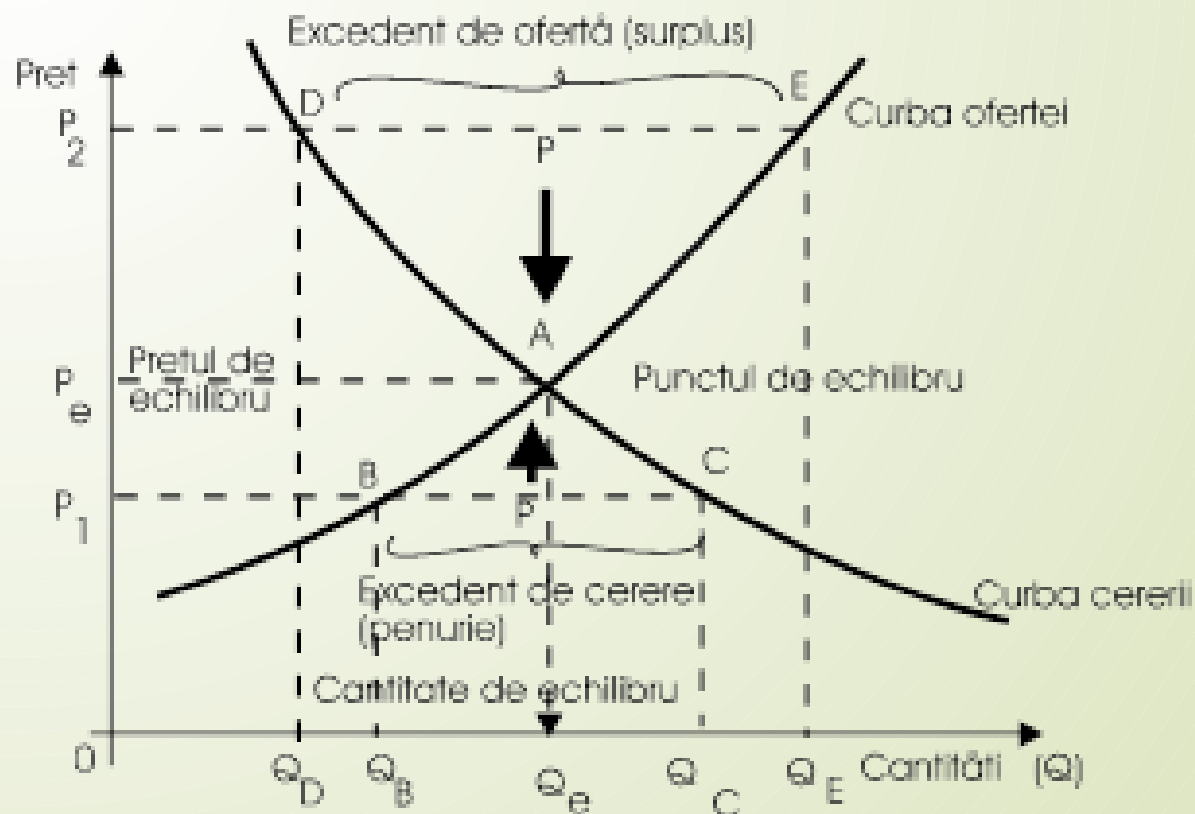
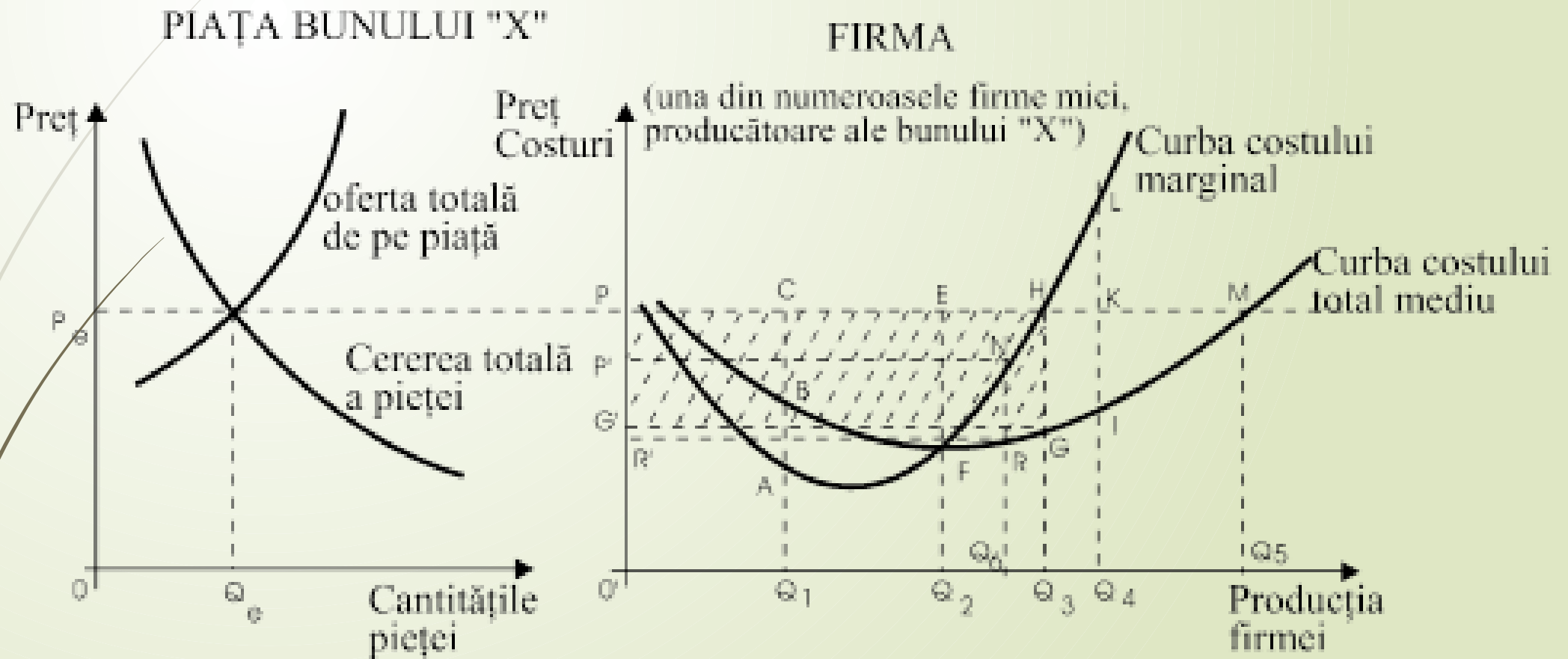

Fig. 6.7. Fixarea prețului stabil de perioadă scurtă și realizarea echilibrului firmei

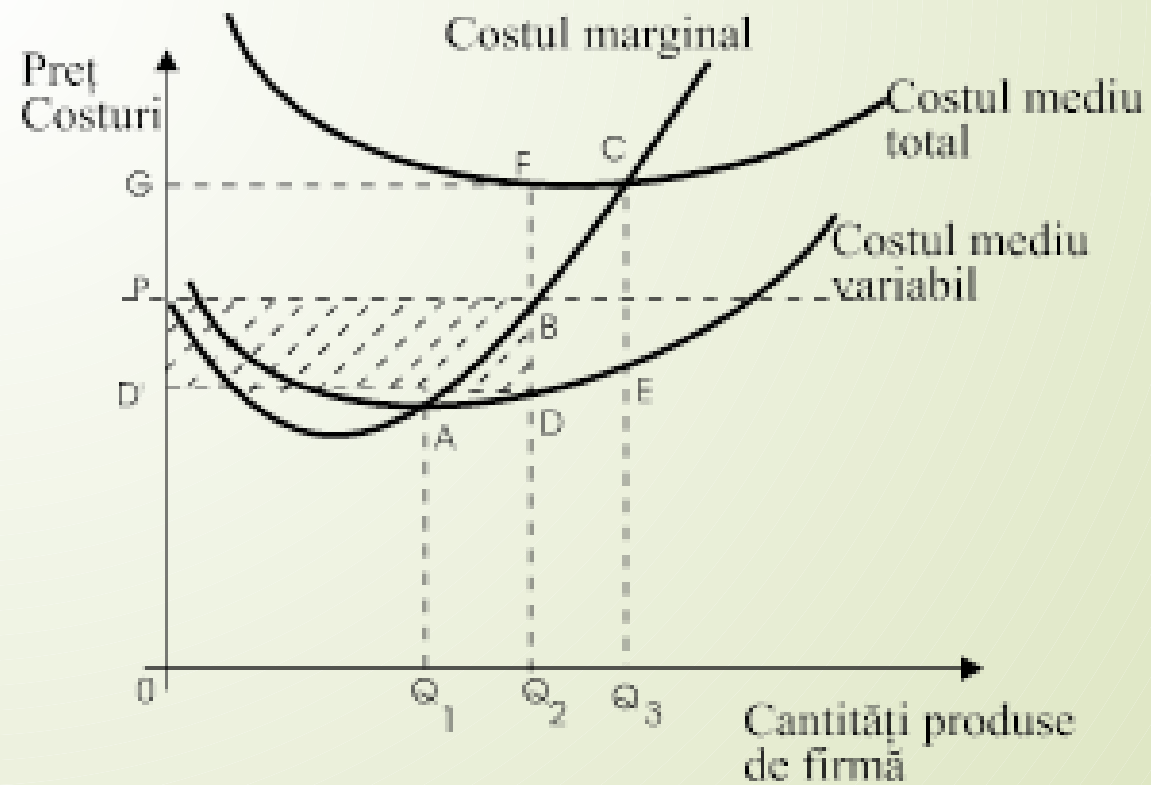

4.3. Mecanismul realizării echilibrului firmei

- ▮ **Venitul sau încasarea marginală** reprezintă suma obținută de firmă pentru ultima unitate vândută din producția sa. Venitul marginal este de fapt identic cu prețul de vânzare..
- ▮ **Costul marginal**, după cum știm, este imputabil sau aferent ultimei unități produse din bunul respectiv.
- ▮ **Realizarea echilibrului firmei**, adică ajungerea în situația în care profitul total devine maxim posibil, este asigurată de **tendința spontană de egalizare a costului marginal și a prețului de vânzare**. Deci, condiția echilibrului firmei este:
$$\text{Costul marginal} = \text{Prețul de vânzare},$$

Fig. 6.8. Prețul de vânzare inferior minimului costului mediu total

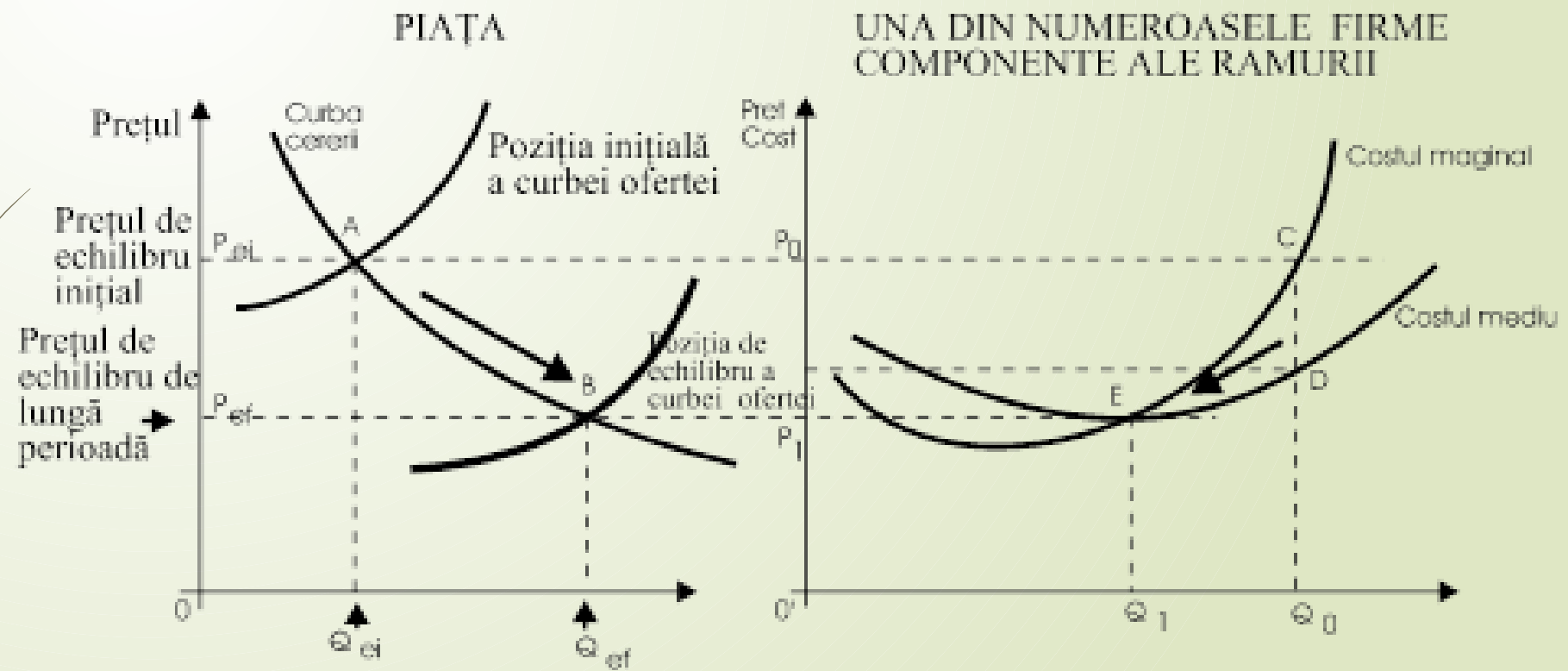
-
- ▮ ***minimul costului mediu variabil este denumit punct de închidere a firmei*** deoarece , firma nu-și mai poate asigura încasările necesare acoperirii cheltuielilor cu plata salariilor și cu achiziționarea materiilor prime, materialelor, combustibilului pentru fabricație. Ea este nevoită să-și înceteze activitatea, să se închidă.

4.4. Realizarea echilibrului ramurii sau fixarea prețului stabil de perioadă lungă

Perioada lungă este cea în care toți factorii de producție variază. Producătorii au posibilitatea să-și modifice mărimea capacității de producție, înființând noi uzine, secții sau ateliere sau, dimpotrivă, închizând unele dintre acestea.

- Situația firmelor identice: ***pe termen lung, echilibrul se stabilește atunci când se realizează egalitatea: Prețul de vânzare = minimul costului mediu total = costul marginal***

Fig. 6.9. Fixarea prețului stabil de lungă perioadă și realizarea echilibrului ramurii în ipoteza identității întreprinderilor

- ▮ **Firme cu curbe ale costurilor diferite:** prețul de vânzare pe termen lung tinde să ajungă la nivelul costului mediu minim al firmelor cel mai puțin favorizate, numite întreprinderi marginale.

Fig. 6.10 Fixarea prețului stabil de perioadă lungă și realizarea echilibrului ramurii în situația în care firmele din ramură nu sunt identice

